

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. In militia adulterantes puniri domi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

connexa sunt. Nam neque maritus circa corruptendas aliorum coniuges occupatus, potest vacare domesticae sanctitati; & uxor, cum in tale incidit matrimonium, exemplo ipso incitati, aut imitari se putat, aut vindicare. Cauendum igitur, ne occasionem vitij nostram temperantia demus: sed assuescant inimici mores duorum, & inueni paribus animis ferant. Nos ipsos in altero cogitemus. Nam fere hoc iustitia summa consistit, ut non facias alteri, quidquid ipse ab altero pati nolis. Commeritum ergo est supplicium, & populo adultero olim quoque dignum indicatum. Non visitabo super filias vestras, inquit Dominus, apud Oseam, cum fuerint fornicatae, & super sponas vestras, cum adulterauerint: quoniam ipsas meretricibus conuersabantur. Vult igitur Deus, ut poena, ex quo, adulterij respondeat. Quae sane poena non est exigua. Siquidem ignis est, usque ad perditionem deuorans. Olim ignibus adulteria puniebantur; nunc saltem zelotypiae igne ea plechit Deus; qui utique usque ad perditionem deuorat; si adigit ad furorem. Hoc autem eum facere, Salomon est testis: Zelus & furor viri, non praeter in die vindictae, nec acquiescet cuiusquam precibus, nec suscipiet, pro redemptione, dona plurima. Certò grandis dolor, incredibilisq; ignominia, inquit S. Hieronymus, quando maritus in media ciuitate uxoris iniuriam prohibere non potest. Non est tantus dolor in filia constuprata, quantus in uxore polluta: maritus enim libentius audit uxorem interfici, quam pollui. Est autem hac poena maxima est, est ramen talionis, & iusta, quia etiam adulterium nefas est, vel iniquitas maxima: quam & Abimelech peccatum grande, ob insignem sceleris improbitatem, appellauit. Hac de causa ait Ecclesiastes: Inueni amariorum morte mulierem, quae laqueus venatorum est, & sagena cor eius, vincula sunt manus illius, qui placet Deo, effugiet illam: qui autem peccator est, capietur ab illa, ut puniatur. Inter omnes autem puniendi modos, amarissimus est, si adulterium vnius adulterio alterius plechatur; sed & iustissimus, juxta illam iustitiae legem; In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.

Osee, 4. 14.

Iob, 31. 12.

Prou. 6. 35.

S Hieron. in Amos. 6. 7.

Iob, 31. 11.

Gen. 20.

Ecclef. 7. 27.

Matth. 7. 2.

IX. Cromer. lib. 4.

Quod Boleslao II. Polonorum regi, rerum alioqui gestarum magnitudine clarissimo, alijsque, sub illo, Veneri non minus, quam Marti militantibus, iustitiae contigit. Hic rex, victis

vicis Russis, & Kiouia metropoli eorum expugnata, delicijs
 vrbis semigræcæ corruptus, maximorum malorum caussam
 præbuit. Nam dum Poloni, regis ductu, Kiouia, nulla se nequitia
 & libidine, quamuis fæda, & sibi inuitata prius, abstinere; uxores
 eorum & filia domi relicta, nonferentes tam diuturnam virorum
 absentiam (iam enim septimum fere annum in Russia & Hungaria
 militantes domibus aberant) tum etiam libidinibus eorum & iniurijs
 irritata, flagitijs vicissim viros & propinquos suos pleræque ulciscun-
 tur. Nonnullarum etiam pudor & constantia, partim blanditijs, &
 falsa extinctorum virorum persuasione, corrumpitur; partim vi ex-
 pugnatæ, iustæ diuini Numinis vindicta atque permissu. Hac ubi
 viri in hiberna renuntiata sunt, cum comitatus domos visendi à
 rege impetrare non possent, clam discesserunt. Rex veritus, ne Russi,
 despecta Polonorum paucitate, opprimendi sui consilium inirent, per-
 uenit Cracouiam, conceptam animo in desertores iram in apertum
 profert: à quibus fugæ initium ortum erat, eos capitali pœna afficit:
 in ceteros autem bonorum confiscatione, aut diuturno carcere ani-
 maduertit. Sauij & in mulieres, quæ culpa affines esse videbantur.
 Abstractis enim & abiectis infantibus, quos è stupris & adulterijs
 enixa erant, catulos ad vbera earum admonisse dicitur. Mox, cum
 libidine in dies magis efferaretur, & Stanislaum Episcopum Cracoui-
 ensem crudeliter interfecisset, regno pulsus, miserandum in modum,
 periit.

Eant nunc reges principesque, eant militiae duces, & di-
 cant, sibi quiduis, domi bellique, licere. Vigilat vbique ocu-
 lus Domini, & extenta est manus eius ad feriendum. Hunc
 ictum si exire volunt, caueant longas moras & otia conuiuia-
 que, in castris; non est ibi locus vacandi, non tempus otiandi;
 turpissimum auditu est, plures horas in epulis, quàm consilij,
 consumi: manus magis poculis, quàm gladijs tenendis assue-
 fieri; pedes rariùs in campis, quàm in triclinijs versari; caput
 sapius vino, nunquam ferro hostis sauciari: denique delicias,
 inter arma, non victorias quæri. Neque putandum est, deesse
 lenocinijs occasionem. Etiam, in Germania, Italia, Gallia,
 Hispania, sunt vrbes Græcæ, quia Græci mores. Alij Græcè
 esuriunt, alij Græcè bibunt; &, si ad dialectos est veniendum,
 in alijs

K.